

Steagul roșu

Organ al Comitetului orașenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orașenesc

FILE DE CALENDAR

1966

Decembrie 31, ora 24. Iată-ne la hotărul dintre primul și al doilea an al cincinalului. Gîrbovit, nu ătit de bătrînețe cît de bogăția roadelor recoltate, anul 1966 se pregătește să-și ia rămas bun pentru a ceda locul tînrului 1967. Anul vechi pleacă mulțumit. Hărnicia și entuziasmul oamenilor muncii din Valea noastră și-au lăsat amprenta pretutîndeni. Revelionul 1967 este așteptat de 1326 familii care s-au mutat în apartamente noi, spațioase și confortabile. Copiii din cartierul Livezeni au primit o școală nouă cu 16 săli de clasă și laboratoare bine utilitate. Tinerii din Petroșani vor sărbători revelionul în frumoasa Casă de cultură ciocnind pahare și felicitîndu-se pentru succesele trecute, anticipînd pe cele viitoare.

1967

În acest al doilea an al cincinalului orașele Văii Jiului vor cunoaște un ritm impetuos de dezvoltare. Dînd glas grijii partidului pentru continua ridicare a bunăstării, celor ce muncesc, în acest an se va pune accent pe dezvoltarea rețelei comerciale. Locuitorii cartierului „8 Martie” din Petrila, spre exemplu, vor avea prilejul să-și facă cumpărăturile în noul complex comercial a cărui construcție a început. Și în alte localități vor fi date în folosință spații comerciale ca de pildă, în Iscroni și în cartierul Livezeni din Petroșani. Va începe construcția unui depozit pentru legume și fructe și a altuia de mobilă. Toate aceste clădiri se vor integra armonios în arhitectura modernă a noilor cartiere ce împînzesc Valea noastră. Să ridicăm deci paharul pentru continua prosperitate a bazinei noastre, minier.

1968

În cel de-al treilea an al cincinalului, în care pășim, peisajul Văii Jiului se va îmbogăți cu un nou cinematograf la Petroșani, două școli în Lupeni și Vulcan, mîrîndu-se spațiul de scolarizare cu 24 săli de clasă. Petroșaniul va fi înzestrat cu un modern centru de recoltare și congelare a șingelui.

1969

Va fi, ea de altfel și ceilalți ani, bogat în construcții de locuințe. Potrivit planului de perspectivă stabilit pentru al patrulea an al cincinalului, în 1969 se vor da în folosință 1631 apartamente, Uricaniul se va îmbogăți cu 200 apartamente, Vulcanul cu 356 iar Petrila cu alte 325.

1970

Călătoria noastră în anul cincinalului se apropie de sfîrșit. Am întors la gînd și ultima filă a calendarului. Să privim retrospectiv înfăptuirile acestor ani. Bilanțul este semnificativ: 7900 de apartamente, 3 școli cu 40 de săli de clasă, 3 grădinite de copii a câte 100 de locuri fiecare, o fabrică de pline cu o capacitate zilnică de 40 de tone, 12 cămine muncitorești care pot găzdui 800 de salariați, un complex comercial la Vulcan și multe altele. Această succintă trecere în revistă a obiectivelor ce vor fi realizate în anul cincinalului este departe de a putea ogîndi ceea ce se va înfăptui între anul 1966—1970 în localitățile Văii Jiului, pentru fericirea celor ce muncesc.

In prag

Pe-al virstelor răboj am încrustat
Încă un an trecut, un an bogat
În bucurii, mai mari și mai mărunte
Și-n gînduri ce am adunat sub frunte.

Un an, cînd au trecut atîtea zile?
Așa pe rînd, au dispărut subtile.
O clipă as dori să-l mai opresc
Ca pentru totul ce-a-nsemnat să-î mulțumesc.

Iar peste timp aș yrea să pot privi
Ce-ai să ne-ai aduci tu, anule ce vii?
Speranțele se-ndreaptă către tine
Și-n cîntec la ciocnind pahare pline.

A. S.

ÎN LOC DE URARE

Anul e pe sfîrșite,
Peste cîteva ore se va
încheia, primul din cele
cinci schimburi de care
ne-am apucat în '66.
Prin clepsidra uriaș al
anului se scurg ultimele
tone de cărbune din
cele peste 5 975 000 tone
de harnicii mineri din
Valea întru prosperarea
patriei socialiste.

În asta seară, acolo
în labirinturile subpămîntene,
înclăstărea dintr-un
om și natura va cunoaște
un scurt răgaz
ca să înceapă cu și mai
mîlt elan în zilele care
urmează. Cupele vagonetelor
vor purta la „zi”
ultimele tone ale anului,
zgomotul sacadat al

ciocanelor de abataj se
va transforma treptat
în clinchet de pocale,
umplute ochi de seva
aurie cu parfum de tămîioasă,
ca răsplată a strădaniilor
de pînă a-cum și elizir
pentru ceea ce vrem să obținem
de mîine.

Mune vor mîji zornite
lui '67. Bate la ușă
cel de-al doilea mare schimb.
Așadar, să așezăm pe masa timpului
un nou clepsidru,
pe măsura anului pe care-l
întîmpinăm, după datina
minierească cu NOROC ȘI LA MULȚI ANI!

I. KARPATIAN

În preajma oalei cu sarmale

Am ajuns cu pregătirile culinare, de revelion, la sarmale. Încă puțin și prerogativele mele de ajutor-bucătar vor lua sfîrșit. Tocmai îmi poartă din piept un ofat de mare ușurare cînd nevastă-mea, cel mai mare maestru bucătar din cîți mi-a fost dat să văd la lucru în viață, îmi ordonă:

— Mitică!!! Scoate varză din puțină, pune-o puțin la desărat în apă rece și apoi pregătește foile. Dar vezi ai grijă să fie toate căpătîniile de aceeași mărime...

Ce era să fac, m-am executat imediat. Asta

din două motive. De 20 de ani, de cînd sintem căsătoriți, o ajut cu regularitate de revelion. Și apoi, maică-măicuță, ce mai merge vinul după sarmălate, și am un vin de la Alba, ulei nu alta!

Clasul nevaste-mii mă trezi însă din reverie. Mitică!!! Adu carnea și dă-o prin mașina de tocat, alege și spală orezul...

Nici n-am apucat să le termin și pe-astea și din nou-primesc alte ordine.

(Continuare în pag. 4-a)

Spre pîrțile de schi din Paring

urare simplă, firească ca și gestul tradițional ce-l însoțește — ciocnirea paharelor.

Și totuși, urarea și gestul în aceste clipe tîrzii, ce încheie anul — cînd se sting luminile pentru moment, iar peste glasurile comensilor se lasă făcerea — au valoarea unei tulburătoare emoții și darul de a pune fiecare om în fața întrebării: Ce ai făcut în anul ce a trecut, ce vei face la anul ce vine pentru binele tău, pentru aproapele tău, pentru colectivitatea noastră socialistă?

În aceste clipe nici o conștiință ustiată nu se poate sustrage răspunsului simplu ce-l datorează sie înșiși, destinului.

LA MULȚI ANI, TOVARAȘI!

În virtutea unei veritabile tradiții a demnității statornicite aici în Valea noastră de-a lungul anilor, urarea ce străbate în miezul nopții care încheie anul, așezările miniere de la poalele Retezatului și Paringului reprezintă un salut spus răsplat Anului nou. E un salut ce-l rostim la fel de răsplat și cu sentimentul plenitudinii ca și acel „Noroc bun” tradițional ce-l adresăm ortacilor la începutul fiecărei noi zile de înfruntări cu lumea adîncurilor. Or, acum, în străfulgerarea ascunsă a unei tulburătoare emoții, urarea noastră de un nou se adresează întregii Văi, se adresează timpului ce ne-a devenit a-

Mat în marșul nostru impetuos spre viitor.

Sîntem mineri, constructori, muncitori și intelectuali ai Văii Jiului, formăm un detașament brav în uriașa coloană a poporului român și ne ocupăm cu demnitate locul pe marele șantier al patriei socialiste, contribuind prin munca noastră laborioasă și entuziastă la înălțarea grandiosului edificiu al societății, bunăstării, și civilizației.

Cum am fost în 1966? Am fost la înălțimea exigențelor ce mi le-a pus în față intuiul an al cincinalului! În abataje și pe schele, în halele uzinale, în fața planșetelor și a riglelor de calcul am lucrat stăruitor și cu patos și am pus la dispoziția patriei cărbune și lemn, energie și fire de mătase precum și alte bunuri — mai mult decît aveam prevăzut într-un volum a cărui valoare se ridică la 21 000 000 lei. În bilanțul faptelor noastre vrednice să mai amintim și cele 20 000 000 lei economii, să amintim cetatea subterană ce pulsează din acest an în adîncurile Paroșeniului, cetatea lumini, înălțată aici, în centrul Petroșaniului; să ne amintim fiecare de roadele eroismului nostru cotidian, de faptele noastre ce le pînem zi de zi la temelie în floririi patriei. Ne despărțim, dar, de tine 1966 și ca la orice despărțire nostalgia ne încearcă și acum.

(Continuare în pag. a 4-a)

SCRISOAREA MEA

Cînd se schimbă anii...

Cînd se schimbă anii și se fac urări,
E prilej de vorbă și felicitări.
Celor de la „zi” și din subteran,
(ce-au înscris în grafic depășiri de plan)
Celor de la Cîmpa pîn-la Uricani
Le urez succese, le spun... La mulți ani!,
Pentru toți ortacii — azi ridic paharul
Le urez din suflet... Noroc bun, cu... carul!

Dar mai sînt pe-alcure, unii năzdrăvani,
Căre-si fac doar „plamuri”, însă...
la mulți ani!
Relele exemple, dorind să se spele,
Le spun... „La mulți ani” (însă-n ghilimele)
Un bătrîn firav, cu părul de nea,
În autobuz, n-are unde ca să stea
În juru-i pe bănci, cîțiva băiețani
Lă oferă locul... dar tot „la mulți ani”
La restaurant comanzi, bunăoară,
să-ți vie o friptură
— Vine... și se spune.
Vine, doar din gură.

Fiindcă sînt, pe-alcure chelneri
sau barmani
Ce-ți aduc comanda... azi și „la mulți ani”
Mai găsim prin mîna, jos în galerii,
Unii ce ne fac multe „bucurii”...
Ei văd prin cărbune și sturi, bolovani,
Și-î aleg firtașii la anul și „la mulți ani”
Întîlnim pe stradă oameni... preistorici.
Cu părul cît claua, mișoși și ironici.
Acești tineri se cred „Don Juan”
Lă tînd chica și perciunții tocmai
„la mulți ani”
Nu mai auzim vorba și-mi închei
scrisoarea
Nu creau să vă pun, la încercări
răbdarea,
S-ar putea să spună, cineva din Lonea
sau din Petroșani
Că Cujbescu ăsta, ah!... dar „la mulți ani”

I. CUJBESCU — MAGAZIONERU'

**„TRĂIM UN VIS ȘI NAZUIM SPRE EL,
NOI FAUNA SEMEAȚĂ A FURTUNII.
SĂ SUNE DINTR-AL NOSTRU VIU OȚEL
CURATUL SUNET AL PERFECȚIUNII”**

NICOLAE LABIȘ

GORNOVICEANU

**ADRIAN,
Inginer**

Dorința de autoperfectoare trebuie să înceapă, în primul rând, cu perfecționarea în profesia pe care o exercită.

Încă din anii de școală orientarea personală mi-a fost către științele exacte. Alegerea profesiei de inginer constructor a fost determinată de convingerea contribuției efective pe care această profesie o aduce la opera uriașă de dezvoltare industrială a țării noastre.

De la pregătirea teoretică până la permanența desăvârșirii profesionale, drumul meu înseamnă îmbogățirea experienței prin activitatea practică pusă continuu de acord cu principiile și metodele cele mai avansate, ca idee centrală fiind aceea de a face cât mai eficientă activitatea mea.

Munca organizată și perseverentă va fi și în viitor resortul care îmi va dirija propria viață, propria activitate. Aceasta înseamnă pentru mine autoperfectarea și scopul său.

**BARTHA MIKLOS,
miner**

Ideea autoperfectării în profesia de miner m-a stăpânit întotdeauna. Am câteva realizări în viață — absolvirea liceului seral, faptul că sînt elev în anul II la Școala tehnică de personal tehnic — dar n-am pășit pragul școlilor decît pentru a mă perfecționa în meseria care a devenit o tradiție în familia noastră. Așa cum am învățat pînă acum carte fără a părăsi frontul din adîncuri, mi-aș dori să fac și facultatea de exploatare miniere. Sintem săpători de puțuri. Recordurile pe care le-am înregistrat noi în meserie au de acum nevoie de comparații noi. Dar ca să te compari cu realizările obținute într-un domeniu de o țară avansată e nevoie de oameni pe care-i stăpînește ideea perfecționării continue. Și eu nu înțeleg altfel posibilitatea perfecționării decît prin muncă și studiu continuu. Fiecare început și sfîrșit de an trebuie să mă apropie tot mai mult de această țintă — perfecțiunea.

**AGHIRESCU OLTEA,
profesoară**

Această năzuință a oamenilor spre perfecționare ar trebui să-i stăpînească pe fiecare membru al societății noastre. În profesia mea de instructor și pedagog cred că nu se poate vorbi de o perfecțiune deplină. Noi avem de învățat din primul an de exercitare a profesiei și pînă în ultimul. Și mai ales că lucrăm cu copiii, cu modele vii care cresc, se dezvoltă sub ochii noștri. Rezultatele lor bune la învățatură, comportarea lor civilizată, încadrarea lor ca oameni compleți în societate, toate vorbesc despre măiestria noastră, a profesoriei, de simțul și tactul nostru pedagogic, de perfecțiunea noastră în meserie în general. Eu iubesc prea mult copiii pentru a-mi fi putut alege altă profesie decît aceea de pedagog. Și pentru că-mi sînt dragi caut să mi-i apropii. Atunci cînd li văd că înțeleg, cînd la seminar îmi vorbesc frumos, îmi dau seama

tînd. Și eu consider că mă aflu pe acest drum. Și de multă vreme. Dar as vrea să iau ca punct de plecare încrari de bună calitate și la timp, că rebuturile lipsesc total din activitatea mea productivă, că sînt inconjurat

tegrată din ființa lor. Alături de ei, cu ei îmi parcurg drumul perfecționării. Cît timp trăiește pasiunea, ten-

pregătire în viitoarea profesie, de perfecțiune în meseria pe care mi-o doresc — profesoară de matematică.

O P O R U N C Ă

- „Vă stăpînește ideea autoperfectării?”
„E astăzi o condiție umană”
- „Ce căi duc spre ea?”
„Munca, dăruirea de sine”
- „Cît durează procesul autoperfectării?”
„Toată viața”

că metodele mele sînt corespunzătoare, că pe linia perfecționării în meserie îmi adaug alte note, mereu mai bune.

**VINTILĂ DUMITRU,
student**

Noul an în care pășim va fi pentru mine, ca și pentru colegii mei, un an de răsplîntie. Intrăm din lumea studenției în examenul vieții. Sînt student în anul V al Facultății de electromecanică minieră și am străbătut pînă acum cîteva etaje pe drumul perfecționării. E timpul să privesc înapoi: ucenicie, producție, ani de muncă clocotitoare, apoi studii severe în cadrul institutului. Mi s-au conturat în minte elementele

ceputul profesiei de electrician la termocentrala Paroseni. Drumul meu a fost fără îndoială, ascendent, și pe parcursul lui am făcut pași însemnați în privința perfecționării în meserie. Am străbătut perioade intense de muncă, de frământări, de căutări. Mi-am completat studiile medii la liceul seral iar în prezent urmez tot la seral cursurile școlii de maistri. Este și aceasta o perioadă de perfecționare în meserie.

Sigur că acum, la schimbarea anilor, oamenii își fac bilanțul activității trecute, privesc cu încredere și optimism spre anul care vine. Numai scrutînd cu încredere viitorul vom putea urca treptele perfecționării.

cu stîmă de colegii de atelier, că sînt prețuit de conducerea secher în care lucrez — toate îmi dau încredere în propriile-mi forte, mă îmbărbătează, mă fac să cred că trecerea timpului mă vehiculează tot înainte pe acest drum al perfecționării în meserie.

**GIORTAN LEONTIN,
desenator tehnic**

A discuta despre tendința de autodepășire mi se pare un domeniu în care discuția se poate purta după mai multe direcții. Aleg una din ele: aceea pe care o urmează pasiunea după ceva în afara profesiei lor.

Sînt pasionat al navomodelismului, deși aceasta ar părea curios într-o regiune de munte. Eu am simțit chemarea acestei ramuri sportive de cînd eram copil. De atunci și pînă acum am trecut ani și fiecare an a marcat o treaptă urcată pe scindul perfecționării. Consider că una este aceea de a fi devenit maestrul al sportului la navomodelism. Asociația sportivă din care fac parte — preparația Petrița — e de patru ani consecutiv campioana țării la navomodelism. Cum? Datorită unui mînunchi de înimosi pentru care navomodelismul a devenit parte in-

danța autoperfectării are asigurată continuitatea.

**GORON DANIEL,
student**

Au ascultat confesiunea colegului meu. Dacă s-ar înbina în mine maturitatea lui de gîndire și entuziasmul meu exuberant aș fi foarte fericit. Dar, deși colegi de an, eu încă n-am străbătut toate etajele pe care le-a străbătut el. Aștept ziua cînd voi poposi într-o gară necunoscută avînd drept bagaj dorul meu de viață efervescentă, creatoare. Aștept ziua cînd voi putea spune: „aici e locul în care trebuie să mă desăvîrșesc, aici trebuie să pun în slujba oamenilor cunoștințele mele teoretice”. Oamenii aceia vor fi niște necunoscuți pe care va trebui să mi-i apropii ca pe niște frați. De acolo va începe drumul meu spre perfecționare. Pășesc în noul an cu dorința aceasta: perfecționarea mea să însemne ușurarea muncii oamenilor.

**POPA LUCIA,
elevă**

Deși sînt eleva în clasa XI-a mă consider la un punct de răsplîntie. De fapt abia în vara lui '67 voi ajunge aici,

**PEȘTENARU TITUS,
maistru**

Autoperfectarea? Ca să vorbesc puțin în urmă. Pornisem bine pe drumul acesta. O „prietenie” care vicia caracterul meu de om întreg a întrerupt o vreme acest drum. Răsplîntia la care m-am aflat eu a rămas în urmă.

Am luat în primire o secție nouă, cu procese tehnologice noi. Și de aici se continuă drumul meu spre autoperfectare. Am mulți prieteni care mă ajută să-l străbat: oameni, cărți. Dacă ar trebui să enumăr elementele care-l ajută pe om în acest proces complex as spune că sînt: dăruirea de sine, munca conștiincioasă, ajutorul oamenilor, puterea de a te învinge pe tine. Anul care bate la ușă mă găsește implicat cu toată ființa în acest proces.

**POPA CONSTANTIN,
electrician**

Există pasiuni și pasiuni. Pe mine m-a atras încă din anii școlii elementare pictura. De atunci și pînă astăzi, cînd

lucrările mele de pictură au fost prezente în nenumărate expoziții, a trecut timp. Sînt că m-am dezvoltat ca plastician amator. Observ cum, pe măsură ce lucrez mai mult, pe măsură ce studiez mai atent cărți de pictură ale maestrilor acestui gen de artă, penelul aleargă mai repede, cu mai multă siguranță pe sevaleț. Văd cum îmbinarea de culori pe hîrtie sau pe pinză dă viață unor tipuri de oameni, le redă expresivitatea și sentimentalismul. Ce forță e în stare de toate acestea? Pasiunea. În artă, ca și în alte domenii de activitate, de altfel, pasiunea este elementul numărul unu care-ți deschide calea succesului, care te conduce pe drumul greu al perfecționării.

**Ion CIOCLEI
Dumitru GHEONEA
Ilustrații: Iosif Tellmannu**

A T I M P U L U I

necesare autodepășirii: muncă asiduă, încredere în propriile forțe. Viața nu e o glumă, e un exemplu serios, continuu în care dacă nu te depășești pe tine cel de azi te depășește ea mine. Atunci continuitatea în perfecționare e o condiție.

**BELDEANU EMIL,
muncitor**

Drumul spre perfecțiune e lung și sinuos. La capătul lui este greu de ajuns. Spre acest punct însă pot merge numai oamenii diriți, hotărîți, care se dăruiesc cu toată ființa lor cauzei spre care

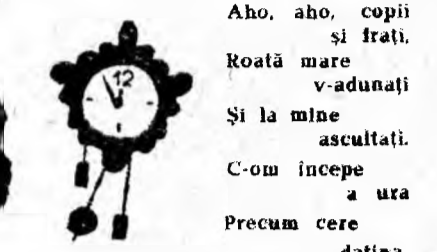
**CAZAN PETRE,
muncitor**

De la nivelul meu de pregătire (în vara acestui an am absolvit Școala profesională de meserii din Petroșani) îmi este cam greu să vorbesc despre perfecționarea în meserie. Dar știu că acest atribut al zilelor noastre vizează oameni de toate vîrștele și categoriile. Mă vizează așadar și pe mine ca rotită în angrenajul societății în care trăim. Îmi dau seama cît de anevoios e acest drum al perfecționării. Știu că trebuie pentru a-l parcurge. Faptul că pot da lu-

La noaptea, cînd minutarile și secundarele ceasurilor se vor suprapune pe cifra 12, vom fi la granita dintre doi ani: unul care a trecut și altul care vine. Cel trecut ne-a oferit atîtea satisfacții! Cele pe care le așteptăm de la viitorul an vor avea cu siguranță dimensiuni de domeniu mărețului. În preajma sărbătorii v-am împărtășit gîndurile unor oameni despre posibilitatea de realizare a unei condiții esențiale a vieții noastre noi: autodepășirea, autoperfectarea — drum greu pe care îl străbat cutezători, pasionații. Cîți din aceștia are Valea Jiului? Ajunge să privești realitatea ca să-ți dai seama de numărul lor. Giu-

durile împărtășite de ei dau dimensiunile robustului romantism din care se naște realitățile socialiste. La noaptea, cînd se vor ciocni pahare pentru succesele trecute și viitoare, cînd va izbucni ploaia de foc a artiștilor, ni se va părea că licoarea din pahare și focal de artificiali au strălucirea pe care am citit-o în ochii acestor oameni. Așadar, focul dorinței de perfecțiune arde. E o ardere sărbătorească sau diurnă, sau și una și alta contopite la această confluență a anilor? E arderea din care s-a născut prezentul, din care se va naște viitorul.

Plugușorul

Aho, aho, copii și frați,
Roată mare v-adunați
Și la mine ascultați.
C-om începe a ura
Precum cere datina.

Pentru patria Română,
Pentru cel ce o îndrumă
— Drag Partidul Comunist
Care-a șters tot ce-a fost trist.
Și pentru poporul drag.
Azi, pe-al anului nou prag.
Să strigăm: Să ne trăiască
Și mereu să înflorească!
Ia sunați din zurgălăi,
Să se-audă peste văi.

Și pocniți din bici flăcăi
Hăi, hăi!...

Dar tot colindând, spre seară,
Plăvanii cu plugu-o luară
Spre țara cărbunelui.
Mândra Vale-a Jiului,
Cu belșugul minelor,
Sub poalele munților.
Haideți deci la drum plăvani,
De la Cîmpa-n Uricani
Că avem cul colinda
Și pe cine a ura:
Pentru harnicii mineri
Ia urați din răspuțeri

Și pocniți din bici flăcăi
Hăi, hăi!...

Tăiați brazda bouleni
Pînă-n orașul Lupeni
Și să le strigăm din poartă
Să ne-audă mina toată:
Ia opriți pikhamerele, havezele,
crătere

Și turnaține-n pahare,
Să-nchinăm pentru sectoare.
Precum și frunțașilor,
Ce s-au străduit cu spor
Să dea tone de cărbuni,
Și de zi, luni după luni,
I-au muncit cu tot elanul
Să realizeze planul.
Și mai trageți, măi plăvani,
Plugușoru-n Uricani
Că și-aici avem frunțași
Ce-au stat pentru plan chezași
C-au avut sarcini trasate,
Sarcini mari și însemnate.
Și acum dragi bouleni,
Spre Ioneni și petrițeni,
Și opriți puțin în drum
Că și lor vreau să le spun
La mulți ani, cum se cuvine
Colo, jos, în adincime
C-au tăiat cărbunele
Ca să „crească” tonele.
Acum, hai, să ne-ndreptăm
O urare să strigăm.
Spre Aninoasa și Vulcan
Unde cu avînt și-elan
Au muncit la fel mineri,
Și frunțași și brigadieri
Indemnați flăcăi
Hăi, hăi!...

Dragi mineri, vă felicit.
Unii, bine ați muncit
Și se vede-acuma „rodul”
(deși n-ați umplut „tot podul”)
Că la Paroseni și Dilja
Planul a cam mers cu cirja,
Și-a cam „schiopătat”, imi pare.
Dar în anul ce s-arată,
Sarcini și mai mari ne-asteaptă.
Și v-aș pune o-ntrebare:
Tot așa veți merge oare?
Neglijînd ritmicitatea,
Și la cărbuni calitatea?
Iată, anul vechi se duce,
Dar acum, la „răscruce”,
Din bilanț, parcă reiese,
C-ați avut și lipsuri dese.
De-aia luați aminte bine,
Pentru anul care vine —
Punînd sarcini cu soroc —
Să le ndepliniți în bloc,
De la mic pînă la mare,
Că pe-ntreaga — exploatare
După cîte mi se pare
(Și pe sleau cat a vă spune)

„Sistul” vostru piedici pune.
Luati deci aminte bine
Pentru anul care vine
La indicatori procentul
Să arate: „randamentul”.
C-aînt timp cit sint frunțași,
E păcat lucrul să-l lași
Făcut numai pe jumate
Și de proastă calitate.
Pentru harnicii mineri
Să urăm din răspuțeri
Sunati măi, din zurgălăi
Hăi, hăi!...

Preparațiilor, toate.
Le urăm cu sănătate
Să dea cărbune spălat
Și mai mult „recuperat”
Și să stea tot la înălțime
Și în anul care vine
Spor la treabă măi flăcăi
Hăi, hăi!...

Celor de la Combinat
Le dorim un an bogat;
Că în anul ce-a trecut
Sarcini mari ei au avut.
Dar pășind în noul an
Știm că sarcina de plan
E mai mare-îmbogățită,
Și o vrem deci împlinită.
Fiindcă știe orișicine:
„Azi mai mult, mâine mai bine!”
Pentru mine utilitate,
Cu-naltă tehnicitate,
Personal ingineresc,
Inchîn astăzi și cînstesc.
Indemnați flăcăi,
Hăi, hăi!...

Hei! și-acum în trecere,
Pe cei din E.D.M.N.,
Să-i cînstim cum se cuvine
Pentru noi deschise mine.
S-aplice modernizări,
Tot mai trainice lucrări.
De-naltă tehnicitate
Și de bună calitate.
Ia mai urați măi flăcăi
Hăi, hăi!...

Iar pentru I.C.S.M. —
Cei cu cercetările,
Vrem, ca-n anul care vine
Să se prezinte măi bine
Mai științifice să lucreze,
Gazele să le capteze.
Și-am mai face o urare:
Spor la treabă, cu elan!
Și mai des... în subteran!
Faceți roată măi flăcăi
Hăi, hăi!...

Iar T.C.M.M.-ului
Care-n Valea Jiului
A montat, svîcniind spre soare,
Puturi mari, funiculare,
Decantoare și conducte
Trase pînă-n virf de munte
Pentru anul care vine
Îi urăm un „spre mai bine!”
Că devisa lor, prin care
Aminau cîte-o lucrare,
E de-acuma perimată,
Și mai trebuie schimbată.
Deci, pe anul viitor,
Le urăm la muncă spor
Și lucrările pe toate
Să le dea de calitate
La data contractului
Și conform devizului.
Să se-audă măi flăcăi
Hăi, hăi!...

Ia porniți, flăcăi, la vale,
Colea printre macarale,
Lînga blocul în glisare
Ca să facem o urare
Constructorilor, cei care
Naltă-într-una ca-n poveste,
Pînă hăt în sus spre creste,
Bloc cu bloc, casă cu casă
Și fac Valea mai frumoasă.
Pentru munca lor cînstită,
Pentru sarcina-implinită,
Le urăm ciocnind paharul
Să „scurteze” calendarul
Hăuliți spre blocuri măi!
Hăi, hăi!...

De atîta urătură
Și prea deasă pocnitură

Toemai la U.R.U.M.P. în poartă
M-a lăsat și biciul baltă.
Dar o să-l repar îndată
Fără nici un fel de plată.
Că aici muncesc, măi frate,
Colective minunate.
Și întregul utilaj,
Din al minei angrenaj. —
Harnicii l-au reparat
Și producției redat.
În timp scurt, pe cit se poate,
Și de bună calitate.
Ia sunați din zurgălăi...
Și pocniți din bici
Hăi! Hăi!

Dați în jos, măi, semaforul,
C-am sosit cu plugușorul
Urînd C.F.R.-iștilor,
Pentru toată munca lor.
Și la anul care vine,
Din măi bine, în măi bine.
Minați plugul măi flăcăi
Hăi! Hăi!

Trageți brazda măi adîncă,
Colo-n munte, lîngă stîncă,
Să urăm, din plin, mai vere,
Întreprinderii forestiere.
Cînd o fi ș-o fi la anul
S-aibă-ndeplinit tot planul.
Nu pe „sponci” cum e momentul,
Ci de-a-ntreg, tot sortimentul.
Și pe cei ce poartă vina
Să-i mai miste cu... țapina.
Și urați cu toți spre văi
Hăi! Hăi!...
Mai departe
să porîm
Plugușorul
să oprim
La mîndra
Termocentrala
a Văii Jiului fală.

Că aici se plămădesc
Kilowatii ce pornesc
Să dea forță și lumină
Din uzină în uzină.
Trageți toți cu biciele
Fulgere electrice
Și aici la Paroseni
Către energeticieni
Sus paharul ridicăm
Și-n urare precizăm:
Că mai multă chibzuială
Nu strică l-atîta fală!
Hăuliți cu toți flăcăi
Hăi! Hăi!...

Mai opriți măi bouleni
La „Viscoza”, în Lupeni
Unde, într-o mîndră casă,
Curge firul de mătăasă.
Umplînd sute de mosoare
Harnice miîni muncitoare.
Și trageți adînc cu plugul,
Ca să crească mult belșugul
Muncitoarelor, flăcăi, ia urați-le...
Hăi! Hăi!

Hei! dar brăzduind pe Vale
am „rămas” cu plugu-n cale
(Nu știu cum, dar am uitat.
Să spun ca-i mecanizat?)
Nu! Nu-i oportun momentul,
Dar precis a luat curentul
I.R.E.H.-ul, cum e el,
Șugubăt, de al lui fel,
Dar așa, la „luminare”
Tot le-as face o urare.
Pentru noul an: lumină!
Lînille să-ntretină.
Că, de mi-o porni „motorul”
Am să-i „cale” cu plugușorul
și să-mi spuțe ei secretul
Pe unde-o să scoată... becul?
Ia mai hăuliți copii
(că poate ne-or auzi)
Și sunați din zurgălăi
Hăi! Hăi!...

Hăi flăcăi, să mai urăm,
La I.C.O. să-i colindăm
Că în anul ce-a trecut
Și ei plantau au făcut,
Dar și pe la dumnealor,
aspectul orașelor.
Vara, lasă de dorit,
Caldarimul nestropit,
Parcurile ne-ngrijite,
Florile buruienite.
S-apoi ce să vă mai spun
De transportul în comun?
Că de multe ori, ai vrea,
Car cu boi, în fata ta,
Cînd vezi autobuzele

Cum se-nșiră, biețele,
Pe la „cap” și stau mereu
Cite 4-5, și-i rău
Că și-n stații călătorul
Stă, cînd i-e mai mare zorul.
Și-uneori (nu cat’ pricină)
Duc și lipsă de benzină.
Haideți frați să le urăm
În muncă să-i ajutăm
Ca în anul ‘67
Să le meargă: ca „pe roate”.
Trageți plugul măi flăcăi
Hăi! Hăi!

Acum să ne îndreptăm
Și-o urare să strigăm
Spre cei de la O.C.L.
S-aducă produsele
La timp și de calitate,
De nevoi, sezon, legate.
Și-am vrea, la „periferie”,
Mărfuri proaspete să fie.
Și-o propunere le fac:
Pentru a ne fi pe plac,
Să consulte uneori
Și pe cei comparători.
Pe cel de „după teighea”
Vinzător atent l-am vrea.
Faceți roată măi flăcăi
Hăi! Hăi!...

Ei, dar la T.A.P.L.
Toate unitățile,
Să imi iasă
coale-n drum,
Că am ceva
să le spun,
Și să nu-i apuce
„zorul”!

C-am sosit cu plugușorul,
Ca tot anul, stînd la masă,
Ne-au servit cu... „nu imi pasă”;
Cînd rugai pe ospătar
Să-ti aducă un pahar,
El, de colo: Vine! Vine!
Tu răbdai cum se cuvine
Dar de nemiloasa-i „grabă”
Simțeau cum îți crește barbă.
Iar, apoi, cînd în sfîrșit
Te vedeai și tu servit,
La pahar privind mirat,
Observai că nu-i curat.
Și de multe ori, din el,
Mai lipsea cite „nițel”
Acum însă usurat,
(Pentru cîte-am îndurat)
Le urez la toți și toate
Cu clienții să se poarte
Mai civilizînt, măi bine
Și atunci cînd auzi: „vine!”
Să-l și vezi venînd, îndată,
La „comandă” și la „plată”.
Și exemplu viu să ia
De la cei ce fac așa.
Hăuliți cu foc flăcăi
Hăi! Hăi!

Anul nou sosește mîine,
Deci la Fabrica de pîine
Brazdă nouă să tăiem
Și din plin să le urăm:
Sortimente măi bogate,
gustoase și bine coapte
Calitate la-nălțime.
Pîine caldă-n magazine.
Trageți măi adînc cu plugul
Și să „crească” mult belșugul.
Și urați-le flăcăi
Hăi! Hăi!

Trageți brazda bouleni
Colea-n jos, spre Livezeni
Să oprim în astă-noapte
Și la Fabrica de lapte,
Să urăm (ca la-nceput)
Lapte gras, dar „nebătut”,
Produse de calitate,
Să fie des cumpărate.
Hăuliți flăcăi
Hăi! Hăi!...

O brazdă să mai tăiem
La I.O.I.E., să urăm
Pentru fabrica de vată,
Carierile de piatră,
Binale și timpăriii
În anul care-o veni
Să aibă multe contracte
Dar... să fie respectate.
Ia pocniți din bici flăcăi
Hăi! Hăi!

Institutului de mine
Care pentru „adîncime”

Pregătește cadrele —
Ingineri cu sutele —
Le urăm studenți frunțași
În muncă „înaintași”.
Și-nchinăm acest pocai
Corpului profesoral
La mulți ani cu sănătate!
Să ne-vețe pruncii carte,
Că prin anii ce sosesc,
Ei, prin școală-i întregesc,
Pentru medici și surori
(Ce ne-ngrijesc, uneori)
Le urez la toți și toate
Măi multă... „umanitate”,
Să fie-n profesiune
Tămăduitori, și-anume:
Consultat amănunțit
Să te simți... înzdrăvenit,
Faceți roată măi flăcăi
Hăi! Hăi!...

S-acum, dragă cititor,
Stînd lîngă televizor,
Te rog să-l închizi puțin
Și să torni în cupă vin
Să-nchinăm pentru artiști
Ce pe scenă „veseli”, „trîști”,
Ne-au dat clipe minunate
Rupte din realitate.
Pentru ei și arta lor
Să urăm deci, tuturor,
Pentru anul care vine
Să joace doar în... săli pline.

Trageți brazda măi flăcăi
Hăi! Hăi!

Ia faceți o urătură,
Lîngă Casa de cultură
Că e nouă,
luminoasă,
Și-n Vale cea mai frumoasă.

Dar păcat de așa casă
Cînd activitatea lasă
De dorit; și o știm bine
Că nu-i ce i se cuvine.
Avem foto-amatori,
Muzicanti și dansatori
Ș-avem cercul literar
(Dar le vizităm prea rar).
La instructori le urăm
Și-n noul an așteptăm
Muncă multă, culturală,
Și mai... multilaterală.
Ia pocniți din bici flăcăi
Hăi! Hăi!

Iar U.C.F.S.-ului
Precum și membrilor lui
Pentru anul care vine,
Le urăm: la discipline,
Sportul să fie-activat
Și mai „popularizat”.
Pentru echipa „Jiu!” care
Anul asta a „tras” tare
Strigați: bravo, fraților!
Și la anul viitor
În oricare situații
Să creeze „combinații”,
Vreo „surpriză” să nu facă
Și cumva-n „aut” să tragă
Cu mai mult antrenament,
Printre primii-n clasament.
Iar „Minerul” care (bietul)
Acu-nvală „alfabetul”
Să asculte — (am cartea-u față!)
După „B” și „C” se-nvală...
Dar în fotbal am dori,
Invers dacă s-ar „citi”.

Ia urați sportivilor
Succese în viitor
Și sunați din zurgălăi
Hăi! Hăi!

Uite acum s-a înoplat
De urat am tot urat,
Dar v-asteaptă mese-utinse,
Bradul cu lumini aprinse,
Prietenii, rude și copii
Ore pline-n bucurii,
De aceea-n incheiere,
Precum datina o cere,
Vă urăm la toți și toate:
LA MULȚI ANI, CU SĂNĂTATE!
Din tot sufletul flăcăi
Hăi! Hăi!

ADAM IERNICĂ

La mulți ani!

(Urmare din pag. 1)

Doar am îmbătrinit cu un an... Dar nostalgia e efemeră, nu are temeii. Îmbătrinim? E impropriu spus! Prin creația noastră ne-am sporit vigoarea, ne-am înzecat potențialul de făurari, ne-am mai îmbogățit în tinerețe.

Dar prin tot ce am înfăptuit, n-am isprăvit încă. Împotriva am anticipat un viitor de întemeieri și victorii și mai strălucite.

Să ridicăm paharul pentru bunăstarea ce o resimțim în fiecare zi ca o încununare a roadelor muncii. În acest an, unitățile comerțului nostru socialist au desfășurat populației cu peste 54 milioane lei mai multe produse de larg consum decât în anul trecut. Au fost mai mari cheltuielile pentru cultură, sănătate, prevederi sociale și învățământ. În anul ce îl încheiem zestrea urbanistică a așezărilor noastre s-a îmbogățit cu încă aproape 1300 apartamente. De câteva luni ne adunăm în serile de tihnă familială în fața micului ecran care ne mijlocește legătura cu pulsul viu al vieții patriei. Argumentele statistice sînt inoportune în acest etern moment din cumpăna nopții cînd anul vechi predă stafeta urmășului său. Argumentul suprem ce atestă fericirea noastră e sentimentul plenitudinii ce sălășluiește în sinea noastră, în bucuria de a trăi într-o societate a demnității umane.

Urarea noastră la cea de-a 12-a bătaie a orologiului sună ca o chemare la noi înfăptuiri, sună ca un angajament solemn că în al doilea an al cincinalului roadele noastre vor fi pe măsura dimensiunilor valorice jalonate de partid. Ciocnim paharele pline de vin rubiniu, cu optimism pentru viața noastră plină de bucurii, pentru viitorul luminos ce e sinonim cu propria noastră fericire și spre care simțim hotărîți să înaintăm cu pași și mai viguroși.

LA MULȚI ANI, TOVARĂȘI!

LA MULȚI ANI, OAMENI AI VĂII JIULUI!

Toastăm pentru înfăptuirile noastre de pînă acum, pentru cele viitoare, pentru sănătate, fericire în fiecare familie și pace.

(Urmare din pag. 1)

— Bine, măi omule, dar afumătura n-ai adus-o? Dar untura? Și-apoi unde să pun sarmalele dacă nici oala nu te-ai gândit s-o aduci. Măi, măi, nu știu unde-ți stă capul, ori ai și uitat cum te-am în-

In preajma oalei cu sarmale

vățat anul trecut...

Am tăcut mîle și am făcut din nou naveta bucătărie-cămară și retur. Bătrîna noastră oală de pămînt, în care încap fix 50 de sarmăluțe, am chemat-o din nou la datorie.

— Păi oala asta ai adus-o? Nici nu știu că am cumpărat una încă o dată pe aiță? Avem doar musafiri, stii bine...

Fac schimbul de oale la tătă locului și încep să asez sarmăluțele.

DIN EVENIMENTELE INTERNAȚIONALE ALE ANULUI 1966

Impotriva politicii agresive

Sporirea efectivelor corpului expediționar american în Vietnamul de sud și intensificarea escaladării războiului spre nord au scos în evidență — pe lângă refuzul Statelor Unite de a renunța la orientarea agresivă — și neputința acestora de a-și atinge țelurile propuse.

Anul ce se sfîrșește a fost marotorul unei uriașe dezvoltări a mișcării de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez împotriva agresorilor, pentru independență, libertate și unitatea patriei sale. Alături de celelalte popoare ale lumii, poporul român, care din prima zi a agresiunii americane și-a ridicat glasul în sprijinul poporului vietnamez, își reafirmă hotărîrea de a acorda întregul său sprijin politic, material și moral poporului vietnamez, pînă la victoria definitivă asupra agresorului.

Colaborarea Est-Vest cîștigă teren

În 1966, relațiile internaționale au cunoscut o diversificare considerabilă și o ameliorare promițătoare a climatului în care se desfășoară. Cu deosebire s-a simțit aceasta în Europa, unde amplificarea colaborării multilaterale între Est și Vest se afirmă ca o perspectivă reală și avantajoasă tuturor statelor. Șansele unei asemenea evoluții depind în primul rînd de măsura în care la baza relațiilor între state vor fi așezate temeinic principiile independenței și suveranității naționale, ale egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne ale altora. Este îmbucurător de remarcat că

aceste principii, apărute cu fermitate de partidul și guvernul nostru, devin tot mai mult un cod de conduită în relațiile internaționale.

Prestigiul socialismului

În 1966, fările socialiste și-au afirmat tot mai mult ponderea în relațiile internaționale. Biruințele obținute de ele în dezvoltarea economică și cultural științifică au determinat sporirea prestigiului socialismului în lume. Rezultatele înregistrate se dovedesc rodnice pe drumul progresului economic și social, al înfloririi culturii și al ridicării nivelului de trai.

Țara noastră încheie un nou an de pregnantă afirmare ca factor activ pe arena internațională. Se vorbește cu tot mai multă insistență în ultima vreme în presa internațională despre „fenomenul descoperirii României”. Pe toate meridianele, țara noastră constituie obiectul unui interes fără precedent. Un număr cu totul neobișnuit de cărți, impresii de călătorie, studii sintetice, articole și comentarii de presă îi sînt dedicate pretutindeni. Toate acestea sînt un ecou al prestigiului deosebit pe care România socialistă și l-a dobîndit în rîndul celorlalte națiuni.

În pragul lui 1967, focarul de război de pe solul vietnamez este privit cu îngrijorare. Iar valul de proteste împotriva politicii agresive americane, exprimă voința popoarelor ca pacea să fie instaurată în întreaga lume.

Voința de pace a popoarelor și acțiunile hotărîte pentru înfrînarea agresorilor sînt în măsură să realizeze aspirațiile omenirii.

RĂVAȘE

● FRIZERILOR

Mos Gerilă-a vrut, în grabă, Să-si mai taie-un pic din barbă. Inșă a plecat năuc, Că l-ati „ras” fără... ciubuț.

● MONDENELOR

Fetelor, lăsați parada. Numai umblați cu „sarada” Cocul, oricît înalțați. De nimic, sub el, nu dați.

● GOSPODARILOR ORAȘULUI PETROȘANI

Toată toamna (în piață) Numai apă și noroi. Dar, s-a-ndurat de noi Iarna, cu-n asfalt... de gheață.

● PLETOȘILOR

Teoria darvinistă Astăzi voi o „confirmati”, Nici un dubiu nu există: Cu maimuta sînteti... „frați”.

● CENTRALELOR TERMICE

Mulțumindu-vă frumos. Că sportiv „călit” m-ati scos. Vă comunic: — cum se cade — Baie, foc la... zero grade.

● P.I.T.R.-ului

Astăzi, o felicitare Vă trimit, la fiecare, Dacă n-o primiți?! Apoi Căutați-o... tot la voi.

Asta-i specialitatea mea. Ung oala de jur împrejur cu grăsime, așez un strat subțire de varză, intercalat cu unul de sarmale dolo-fane ca niște purceluși de lapte, ceva afumătură, șuncă, și operația se repetă pînă la umplerea oalei. Pînă să termin această operație.

ditez adînc. La ce mă gîndesc? La multe. Casă faină am, frigider, televizor, radio, mașină de cusut, mașină de spălat, de bărbierit, din aceea electrică, aspirator. Ce mai, întreaga mecanizare gospodărească s-a mutat la mine în casă iar la anul mi se împlinesc și marele meu vis. O să-mi cumpăr mașină. Una de culoare gri-petrol că așa-i place neveste-mi.

M-a trezit din meditație un miros plăcut de sarmale. Am prins oala de cele două toarte și am întors sarmalele cum numai eu știu să le întorc. Mirosul mi-a deschis poartă de un pahar cu vin. Întru în cămară și pun mina pe o damigeană pîntecoasă. Cum mă plictiseam singur am luat-o cu mine în bucătărie. Toropit de căldură și de țărta vinului, am atîpît un pic. Oala cu sarmale clotea molcom pe foc. Cînd m-am trezit se lăsase inserarea. Sarmalele erau fierte de-a binelea cînd mi-a sosit soția. Damigeana stătea însă cuminte la locul ei în cămară, doar că mai scăzuse ca de un lat de palmă la conținut, iar eu stam și meditam pe scăunelul de lingă sobă.

C. DUMITRU

Cu prilejul Anului nou
Conducerea
C.C.V.J.
felicită
CALDUROS MINERII VĂII JIULUI
PENTRU FRUMOASELE REALIZĂRI
OBTINUTE ÎN ANUL 1966 ȘI LE
UREAZA SUCCES DEPLIN ÎN ANUL
CARE VIN
La mulți ani!

Conducerea
E.M. LUPENI
Cu prilejul Anului nou adresați felicitări minerilor, tehnicienilor și inginerilor pentru rezultatele obținute în muncă, vînchin-le noi succese în anul 1967
La mulți ani!

Cu prilejul Anului nou conducerea
E.M. Vulcan
FELICITA CALDUROS MUNCITORII
TEHNICIENII ȘI INGINERII
EXPLOATĂRII PENTRU
REZULTATELE OBTINUTE ÎN
MUNCA ȘI LE UREAZA NOI
SUCCESE ÎN ANUL 1967
La mulți ani!

CONDUCEREA
E.M. URICANI
Cu prilejul Anului nou
FELICITA CALDUROS COLECTIVUL
SAU DE MUNCA PENTRU SUCCESELE
OBTINUTE ÎN PRODUCTIE ȘI ÎN UREAZA ÎZBÎRZI
TOT MAI MARI ÎN ANUL 1967
La mulți ani!

CU PRILEJUL ANULUI NOU
Conducerea
E.M. PETRILA
Adresați cele mai
calduroase felicitări tuturor minerilor,
tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor
pentru rezultatele obținute în muncă și
le urează noi succese în anul 1967
La mulți ani!

Conducerea
E.M. LOMBA
TRANSMITE DE ANUL NOU FELICITĂRI
MINERILOR, TEHNICIENILOR ȘI INGINERILOR
PENTRU REZULTATELE OBTINUTE ÎN ANUL
1966 URINDU-LE NOI SUCCESE ÎN VIITOR.
La mulți ani!

CONDUCEREA
INSTITUTUL de
mine - PETROȘANI
CLOREȘEAZĂ CADRELOR DIDACTICE
ȘI STUDENȚILOR CAL DUROASE
FELICITĂRI ȘI NOI SUCCESE ÎN
FORMAREA DE NOI SPECIALIȘTI
PENTRU INDUSTRIA EXTRACTIVĂ
1
IANUARIE
1967
La mulți ani!